

mindenkiért MAGAZIN

Hamu helyett fejdísz

Wycliffe Bibliafordítók Egyesülete

Molnár Sándor
elnök

Jóné Jutasi Angelika
alelnök

Boltos Péter
titkár

Baczynski László
pénzügyi tanácsadó

Balkus Csaba
Heizer Tamás
Terry Lingenhoel
elnökségi tagok

Révész Péter
igazgató

Greizer Zsófia
személyzeti
koordinátor

Zentai Zsuzsanna
kommunikációs
koordinátor

Martin M. Robb
pénzügyi
koordinátor

1119 Budapest
Etele út 55.

T: (1) 203-4781
F: (1) 205-3425

wo_hungary@
wycliffe.org

www.wycliffe.hu

A hatalmas, gőzölgő vulkán Goma fölé tornyosul, az ország keleti szélén. Az éj beköszöntével vörös párafelhő kavarog a Nyiragongo hegy csúcsa fölött, visszatükrözve a több mint 200 méter széles, tüzesen olvadt lávató fényét. A vulkán legutóbb 2002-ben tört ki. A forró lávafolyam a város utcáin hömpölygött, több mint 40 ember halálát okozva, s emellett házak és üzletek ezreit pusztítva el. Tolkien, A gyűrűk Ura c. regényében szereplő Végzet hegyéhez hasonlóan, a vulkán kísérteties, fenyegető jelenléte mintha vészjóslóan ismét azzal suttogná tele a levegőt, hogy a Halál újra látogatást tervez ezen a környéken.

Halál ökelme amúgy is ismerős látogató a Kongói Demokratikus Köztársaságban, mióta a 90-es évek közepén brutális háború vette kezdetét az országban. Közvetve vagy közvetlenül, azóta megközelítőleg 5,4 millió közép-afrikai lakos életét oltották ki az összecsapások. Az erőszak azóta is időről-időre felüti a fejét jónéhány keleti provinciában. Az itt élők többsége pedig mélyen sérült az elmondhatatlan kegyetlenkedések miatt, ami szinte minden kisebb-nagyobb települést érintett Afrika harmadik legnagyobb országában.

Az itt élő egyházi vezetést és szociális szervezetet felkészületlenül érte az az iszonyatos szükség, amivel szembe kell nézniük. Mostanra azonban növekszik azoknak a segíteni vágyó személyeknek és szervezeteknek a száma, akik összefognak, s a Biblia tanítása szerint válaszolni igyekeznek arra a mély meg-
rázkódásra, ami megnyomorította e nemzetet. – Ezek közé tartozik a Wycliffe is.

Nagyon, nagyon nehéz

Margaret Hill, a brit Wycliffe tagja, konzulensként dolgozik együtt bibliafordítókkal Afrika-szerte. A Wycliffe fő partnerével, az SIL-lel végzett munkájában azért is felelős, hogy népszerűsítse a bibliafordítások használatát.

„Szolgálatomban az egyik fő pont, hogy az embereket rávegyem: használják azt a számukra készült, rájuk vonatkozó bibliafordítást, ami igazán nekik szól, a szükségükre ad választ.” – vallja Margaret, aki a legutóbbi ún. Trauma Healing Workshop (Traumagyógyító Műhely) vezetője volt Gomában.

„A trauma kezelése, gyógyítása valójában a Szentírás használatával történik, olyan módokon, ahogy az a legjobban szól az emberekhez. Ennek nyomán pedig úgy tűnik, hogy később is akarják és képesek lesznek használni az igét.” Margaret barátja és munkatársa az amerikai származású Harriet Hill, aki korábban szintén Wycliffe munkatársként szolgált férjével 18 ►

*Hamu helyett fejdísz-
adok Sion gyászolóinak,
gyászfátyol helyett
illatos olajat, a csügge-
dés helyett örömeiket.
Igazság fáinak nevezik
őket, az ÚR ültetvénye-
nek: őt ékesítik.*

(Ézsaiás 61,3)

Az egyik helyi plakát arra biztatja a gomai lakosokat, hogy mondjanak nemet a szexuális erőszakra és a HIV/AIDS terjedésére

► éven át egy elefántcsontparti bibliafordítási projektben, ma pedig az Amerikai Bibliatársulat (ABS) szentíráshasználattért felelős részlegének igazgatója.

„Az ABS különösen nagy figyelmet fordít a Kelet-Afrikában zajló traumakezelési munkára, azon belül is a kongói helyzetre.” – mondja Harriet. „A goma program legtöbb résztvevője olyan menekült, aki többé nem térhet vissza hazájába, mindent elveszítettek. Földjeik és telkeik vannak odahaza, de ott nagy veszélyben lennének; voltak, akiket megtámadtak és legyilkoltak. Így itt, Gomában élnek kitelepítettként, jogok és pénz nélkül – ami nagyon, nagyon nehéz.”

Goma városának és környékének folyamatos növekedése az utóbbi években a véget nem érő bevándorlási folyamattal volt köszönhető. A jól látható ENSZ-csapatok által fenntartott biztonságot élvezve a helyiek arra vágyakoznak, hogy újjáépítsék régi életüket – a föld egyik legaktívabb és legkiszámíthatatlanabb vulkánjának árnyékában. Azonban a Gomában és a keleti provinciák más részein élő milliók számára a mindennapi élet többnyire harc a túlélésért. A burjánzó infláció, élelmiszerhiány, alultápláltság és malária – csak néhány a kihívások közül, amelyekkel az itt élők általában szembenéznek. Az AIDS, az elégtelen egészségügyi ellátás és a gyenge infrastruktúra a legtöbb kongói számára csak a „dolgozz, hogy élj / élj, hogy dolgozz” lehetőségét hagyja, a jobb élet esélye nélkül.

Áldozattá vált nők

Amíg néhány kongói felnőttet elkerültek a múlt szörnyűségei és a folyamatos atrocitások, addig sok nőnek különösen mély, felfoghatatlan bántalmazást kellett elviselnie. Többnyire ez szexuális erőszakot is jelentett (gyakran egyszerre több elkövető részéről is). Néhányukat pedig szexuális rabszolgaságba kényszerítették.

Siratóének a gyógyulásért

Miért a szenvedés?

Miért a háborúk?

Honnan származnak a viszályok?

Honnan támadnak az etnikai konfliktusok?

Mit tesz a jó Isten?

Alszik? Süket?

Vagy éppen Ő okozza mindezt?

Gyötrelmem és szenvedésem között

Apró hangod így szól:

„Az én kegyelmem elég neked,

Mert az én Fiam már mindezt a keresztre vitte.”

Imádat, Tisztelet, Dicsőség,

Ezeket Istennek add, a mi Tanácsadónknak.

—Max

Ha nők és fiatal lányok túl is élnek egy összecsapást az országban garázdálkodó megannyi fegyveres csoport egyikével, akik továbbra is a hatalomért és a profitért versengenek, gyakran mégis bántalmazzák, golyóval, késsel vagy más fegyverrel csonkítják meg őket. Nem beszélve azokról a be nem vallott ezrekről, akiket terhesen és HIV-vel fertőzötten hagynak hátra.

Az ilyen műhelyek érzelmi eredménye nem mérhető, de elmondhatjuk: itt sok megcsonkított, traumatizált és félelemtől megkötözött áldozat talált hirtelen újabb erőforrásra, segítségre. Mivel az erőszak megbélyegzi őket, azok az asszonyok és lányok, akiket korábban szexuálisan bántalmaztak, gyakran tapasztalnak elutasítást férjük és édesapjuk részéről. Erőforrás és támogató háttér nélkül ezek közül a nők közül sokan a prostitúcióba menekülnének. Ezek az áldozatok ráadásul akár hajléktalanná is válhatnak, mivel házaikat – és teljes falvakat – porig égettek és a rokonaik eltűntek.

A kongói gyülekezetek tele vannak traumatizált hívőkkel, akiknek többre van szükségük egy imádságnál és egy hátbaveregetésnél, hogy felépüljenek abból a bénító megárázkódtatásból, amit tapasztaltak. Sajnos azonban a legtöbb pásztor és vezető híján van annak a szükséges képzésnek, amivel segíteni tudnának hívőknek és nem hívőknek egyaránt, hogy valóban átélhessék a gyógyulást.

Margaret elsőként ismerte fel a kongói pásztorok képzésének szükségességét, még a 90-es években, miután kétszer is kénytelen volt elhagyni Kongót az erőszak miatt.

„A visszatérésem után egyszer csak ráébredtem, hogy jobban fel kell hívni minderre a gyülekezetvezetők figyelmét... nem igazán ismerték fel ugyanis, hogy az emberek pl. miért dühösek, lehangoltak, depressziósak, és miért növekedett meg az öngyilkosok és a mentális betegek száma.”

Margaret először kollégáival, – köztük Harriet-tel – kezdett arról beszélni, amit felismert. Ezek a beszélgetések vezették őket odáig, hogy egy pszichológus-lelkigondozó segítségével írjanak egy könyvet, *Healing the Wounds of Trauma: How the Church Can Help (A trauma sebeinek gyógyítása: Hogyan segíthet ezen a gyülekezet) címmel.*

De még mielőtt a könyvet kiadták volna 2004-ben, Margaret, Harriet és más munkatársaik már elkezdtek használni mindazt, amit addig tanultak, a Kenyában rendezett traumagyógyító kurzusok során. Itt hat olyan afrikai országból érkező pásztor képeztek, akiknek mind szembe kellett nézniük a háború következményeivel. Ezek az általában két hetes képzések felkészítik a pásztorokat és másokat is arra, hogy hogyan segítsenek a traumát átélt áldozatoknak kifejezni a fájdalmukat, a kereszthez vinni azt, s végül eljutni oda, hogy elengedve mindent, megbocsássanak kínzóiknak.

Zaklatott, de odaszánt

2011 márciusában 20 kongói gyülekezetvezető gyűlt össze négy népcsoportból a gomai konferencia központban két hétre. Egy újabb traumagyógyító kurzuson vettek részt, amelynek ezúttal egyedi célja volt: szóbeli fordítást készíteni azokból a történetekből és leckékből, amelyek a kurzus írott anyagában szerepelnek. Három népcsoport nyelvén még nem létezik írásbeliség, a negyedik – a chitembo – nyelvre pedig folyamatban van az Újszövetség fordítása.

„Azért választottuk éppen ezt a négy népcsoportot, mert ők akut, trauma által különösen sújtott területeken élnek, és még nincs saját anyanyelvű Bibliájuk.”- magyarázza Margaret.

Pár nappal a képzés kezdete után a csoport öt kobo nyelvű résztvevője azt a hírt kapta, hogy újra fegyveres támadás érte a körzetükben élő falvakat Északnyugat-Gomában. Házaikat felgyújtották – 1994 óta immár harmadik alkalommal.

A munka szüneteiben az egyik kobo férfi félrehúzódva a nagyobb csoporttól hazatelefontalt a mobilján, így próbálva ►

40 NAPOS IMALÁNC

Vágyjunk bele együtt egy 40 napos utazásba! Kezdve szeptember 19-ével, kövesse nyomon minden hétköznap az angol nyelvű PrayToday imablogot, egészen a november 11-én esedékes Wycliffe Világimanapig!

Itt imádságaink központjában a bibliafordítás folyamata áll, a kezdetektől egészen a befejezésig. Bepillantunk a Vision 2025 eredményeibe, egy bibliafordítási projekt főbb részleteibe, és imádkozunk az ott felmerülő kihívásokért.

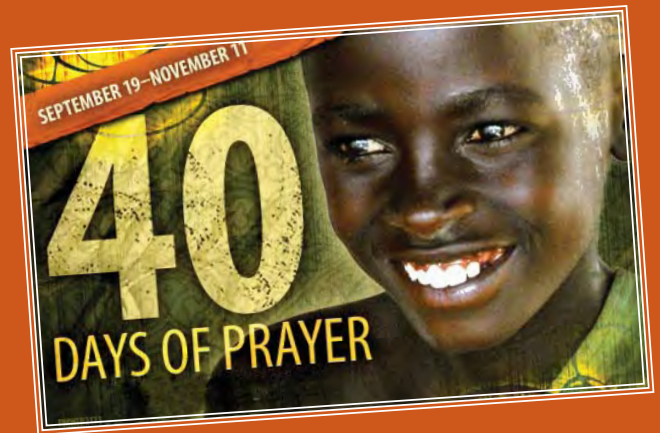
Ha Ön is szeretne csatlakozni hozzánk ebben a különleges összefogásban és beszél angolul, akkor iratkozzon fel e-mailes körlevelünkre itt:

www.wycliffeusa.wordpress.com

Szeptember 19-e és november 11-e között minden hétköznap kap majd egy értesítést az aktuális imatémákkal kapcsolatban.

Mivel hisszük, hogy az imádság elengedhetetlen a bibliafordítás munkájában, szeretnénk, ha minél többen csatlakoznának hozzánk ebben a különleges imaláncban. Önt is bátorítjuk, hogy értesítse a lehetőségről érdeklődő barátait, családtagjait!

Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által. Éppen azért legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentekért. (Efézus 6, 18)

► kapcsolatot teremteni családtagokkal, barátokkal és szomszédokkal. A résztvevők szeretteinek helyzetéről szóló hírek elég felszínesek voltak. Csupán annyit tudtak, hogy a 22 faluból húszat felégették, az ott lakók pedig a maradék két faluba menekültek. „Ezek a nehézségek az életünk részévé váltak már.” – mondta egyikük egy tolmács segítségével.

A tembo résztvevők – akik a chitembo nyelvet beszélik – hasonló eseményekről tudnak beszámolni, így a motivációjuk is hasonló, amikor a saját népüket szeretnék segíteni abban, hogy gyógyulást találjanak.

„Az egyik faluban körülbelül 100 embert gyilkoltak meg.” – mondja Moise Mamlaka, egy tembo gyülekezeti vezető. „Sokaknak a karját vágták le, s az egyik rokonom ezentúl lábak nélkül kénytelen élni. A környékük meglehetősen elhagyatottá vált, így az itt élőknek különösen szükségük van azok segítségére, akik már ismerik a traumából való felépülés útját.”

A tembo keresztények éppen ezért fordították le a Healing the Wounds of Trauma (A trauma sebeinek gyógyítása) című könyvet saját nyelvükre.

„Azzal a céllal fordítottuk le az anyagot, hogy mi magunk is megtanuljunk, hogyan segíthetünk saját népünkön.” – meséli Bwenge Ndeshibire. „Mert ha valaki ezt a saját nyelvén hallja és így megvigasztalódik, az már valódi segítség mind a lelküknek, mind az értelmüknek.”

A keresztre szögezve

A könyvben használt történetek és illusztrációk mind az életből vett, kulturálisan releváns példák, segítve ezzel azt, hogy az olvasók azonosulni tudjanak azokkal. A képzésen használt gyakorlatokkal, beszélgetésekkel és feladatokkal kibővítve rendkívül hasznos eszközzé vált a gyógyulás folyamatának.

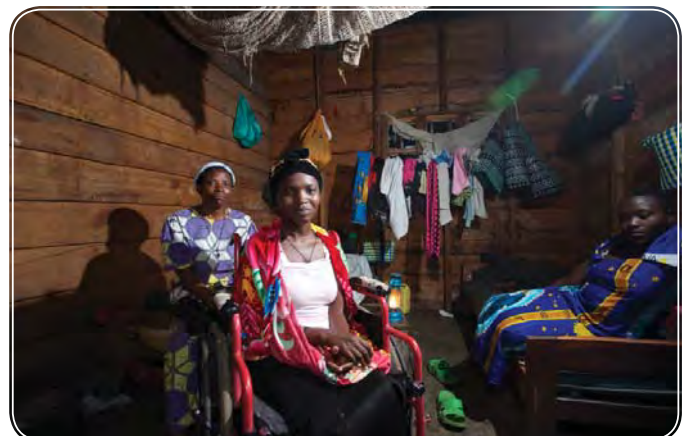
Két téma különösen mély benyomást szokott tenni a résztvevőkre: Vidd fájdalmadat a kereszthez és Hogyan bocsáthatunk meg másoknak? Az első téma kapcsán a vezetők arra kérték a

résztvevőket, hogy írják le egy darab papírra az őket ért megárázkódásokat, majd a résztvevők fogják ezeket a lapokat, és szögezzék fel egy valódi keresztre. – Ez az emlékeztető Krisztus áldozatára, utat készít a megbocsátásnak – s azok számára, akik ezt az utat választják, határozott és erőteljes lépés a gyógyulás felé.

Egy 2010-ben megjelent cikkben (Trauma Healing at the Cross of Christ / Gyógyulás a traumából Jézus keresztnél), Harriet egy olyan nőről írt, aki a gyakorlatban kezdte mindazt alkalmazni, amit a megbocsátásról tanult egy ugandai kurzuson.

„Egy nő, akinek fülét, orrát és ajkait levágták az ún. Lord's Resistance Army (az Úr Ellenállási Hadserege) gyermekkatonái, annyira eltorzult, hogy ki sem jött a házából. Miután azonban segítséget kapott abban, hogy feldolgozza az őt ért traumát, úgy döntött, megkeresi az őt megcsonkító fiúkat, hogy ►

A 20 éves Conso Zaina (tolószékben) még mindig képes mosolyogni annak ellenére, hogy három évvel ezelőtt többször is brutálisan megerőszakolták, ami miatt mozgásképtelenné és hajléktalanná vált.

► nekik is elmondja, hogyan bocsátott meg nekik. Keresése során végül egy rehabilitációs táborba jutott, ahol ezeket a fiúkat kezelték. Miután sikerült leküzdenie az örök kezdeti ellenállását, hogy beengedjék, ez az asszony szemtől szembe mondta el támadóinak, hogy megbocsátott nekik.”

Egy lépés előre

A traumagyógyító műhelyek lezárásaképp, minden résztvevőt arra bátorítanak, hogy miután hazamentek, osszák meg másokkal is, amit itt tanultak. Ennek eredményeként, a képzés alapelvei sokfelé elterjedtek, gyülekezetekben, iskolákban, Kongó más területein, sőt több tucat országban is világszerte. A márciusi kurzus egyik házigazdája Gomában Bettina Gottschlich volt. Bettina hisz abban, hogy mindazok számára, akik részt vesznek egy ilyen programban, fontos, hogy a saját kapcsolataikban és környezetükben használják az ismereteiket, s így részt vegyenek a közösségükben felmerülő szükségégek betöltésében.

„Ez a képzés valójában csak a kezdet” – mondja Gottschlich, egy német Wycliffe-tag, aki 1987 óta szolgál a Kongói Demokratikus Köztársaságban. „Mindez egy lépéssel tovább viszi az embereket onnan, ahol jelenleg vannak...”

Az, hogy mindezzel mit kezdenek, nagyban attól függ, hogy mit képesek megtenni... és mit engednek meg Istennek, hogy bennük és általuk elvégezzék.”

Gottschlich hozzáteszi azt is, hogy mikor az anyagi források szűkösebbé válnak, a gyülekezetvezetők akkor is használhatják ezt a tanítást a szolgálatuk különböző területein. A más szolgálatokkal és szervezetekkel való együttműködés során pedig akár egészségügyi vagy anyagi segítséget is tudnak nyújtani a szükségét szenvedő, sérült embereknek.

A gomában szolgáló misszionáriusok nagyszerű szövetségesre találtak Dr. Ahuka Longombe személyében. Dr. Longombe keresztény orvosként olyan rekonstrukciós műtétekre specializálódott, amivel a brutális erőszakot szenvedett nők sérüléseit tudja helyrehozni. Egy másik férfi, Thomson Kadorho vezetésével pedig egy anglikán fejlesztési és rehabilitációs intézet próbál – szűkös anyagi forrásai ellenére a lehető legjobban – segítséget nyújtani a traumát átélt emberek számára városzerte.

Kadorho az első kongói traumagyógyító kurzus résztvevője volt. Kész volt azonosulni a megbocsátásról szóló tanítással, mert Isten már korábban is szembesítette azzal, hogy meg kell bocsátania azoknak, akik az ő fájdalmanak okozói.

Tizenévesen Kadorho majdnem megfulladt, mikor egy, a közeli Kivu tavon közlekedő hajó felborult, s mintegy 50 utastársa odaveszett. Ebben az időszakban történt, hogy miközben még a baleset okozta megrázkódtatást sem heverte ki, végig kellett néznie, ahogy felfegyverzett katonák meggyilkolják a sógorát.

„Mikor Isten azt mondta nekem, hogy bocsássak meg, akkor

Stuka Elkan és kobo csoporttársai mobiltelefon kapnak hírt a gyorsan változó helyzetről a saját, elszigetelt régiójukból, Északnyugat-Gomából.

A Gomában megrendezett Trauma Healing Workshop résztvevői és munkatársai kézen fogva adnak hálát és magasztalják az Urat.

valami tényleg megváltozott bennem. Sok mindent rejtettem a szívemben, de mikor elhatároztam, hogy megbocsátok, békeséget kaptam.”

Betölthetetlen szükségek

Kadorho néha úgy érzi, hogy azoknak az embereknek a szükségé, akikkel Gomában találkozik, túlságosan nagy. A kis csapat, akikkel az anglikán szolgálatnál tevékenykedik, megteszi, amit tud, s közben azt reméli és kéri Istentől, hogy Ő gondoskodjon további forrásokról Goma szenvedő lakosainak megsegítésére.

Szerencsére sok szekuláris és humanitárius szervezet is keményen dolgozik a Kongói Demokratikus Köztársaság területén, akik egészségügyi ellátást, fedelet, ételt, ruházatot biztosítanak a lakosságnak egyéb alapszükségek betöltése mellett. A szükség hatalmas, és Isten egyaránt használja a keresztény és világi szervezeteket annak betöltésére.

Még több segítségre lehet számítani a jövőben. Nemrégiben az Amerikai Bibliatársulat elindított egy programot „She’s My Sister” („Ő a nővérem”) névvel. Ennek célja, hogy traumatizált nőket és gyermekeket segítsenek a Nagy Tavak vidékén, Kelet-Afrikában, beleértve Ruandát, Burundit, Ugandát, Tanzániát, Kenyát, a Közép-Afrikai Köztársaságot, Szudánt, és a Kongói Demokratikus Köztársaságot.

Együttműködve a Kongói Bibliatársulattal, ez az Amerikából származó terv, egy időre anyagi forrásokat nyit majd meg a hit alapján működő csoportok számára, és lehetőséget ad a helyi vezetőknek arra, hogy holisztikus, megerősítő programokat indítsanak a traumával küzdők számára, úgy mint pl. a traumagyógyító kurzusok is.

(Többet is megtudhat a “She’s My Sister” kezdeményezésről itt: <http://sister.americanbible.org>)

A Pusztítás Szellemé több mint két évtizeden át szabadon portyázott a Kongói Demokratikus Köztársaságban. A Goma felett füstölgő sötét vulkánhoz hasonlóan a halál árnyéka rávetődött az ország minden szegletére, és szinte minden családot megfosztott a reménytől és a boldogságtól.

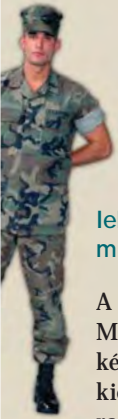
Jézus azonban sosem hagyta el Kongó népét. Továbbra is köztük jár, mint olyan főpap, aki maga is tapasztalta szenvedéseiket. Az Ő Szava továbbra is gyógyítja a sebzett szíveket, reményt ad a csüggedőknek, és biztosítja követőit arról, hogy Ő már győzött a halál és a pokol felett.

Fordította: Zentai Zsuzsa

Fotók: Alan Hood

Forrás: www.thewordislife.net

Missziós Tábor 2011

„Lépés, in...dulj!” - Képzés in...dul!

Újabb „kiképzőtábort” rendeztünk a nyáron. - Félreértés ne essék: nem katonákat edzettünk, mégis „hadviselési szándékkal” indultunk neki a július első hetének. Az ellenség: a lehetetlen... Hisszük ugyanis, hogy Istennel minden lehetségessé válik... az is, hogy minden nép kezébe kapja végre a Bibliát az anyanyelvén; s az is, hogy ebben a törekvésben minél több magyar aktívan részt vállaljon!

A munkatársakkal együtt sokáig imádkoztunk az idei Wycliffe Missziós Táborba jelentkezőkért. Komoly érdeklődőket kértünk, s azt, hogy lehetőleg minél többen legyenek. Így kicsit csalódottan tapasztaltuk, hogy a tömeges érdeklődés elmaradt. Mikor azonban a munkatársak után megérkezett a kilenc résztvevő, s az első este kialakult az őszinte, jókedvű és egyben meghitt légkör, már nem számolgattunk tovább. Fontosabbá vált ugyanis az a tudat, hogy Isten itt cselekedni fog. És megtette!!! – A végső értékelés folyamán olyan bizonygatókat hallhattunk, amelyek nyomán kétségünk sem maradt arról: megérte idén is tábort szervezni.

A nyelvészeti órák és a bibliai alapokról szóló előadások is izgalmasak, érdekesek voltak, kinek ez, kinek az jelentett kihívást. Sokunk számára jelentett felszabadítást az az üzenet, hogy nem kell görcsölnünk azon, ha szolgálni szeretnénk az Urat, de nem kaptunk Tőle személyre szabott kijelentést. Egyszerűen csak kapcsolódjunk be az Ő munkájába bárhol, bátran mindaddig, amíg az Ő Igéjében kijelentettekkel összhangba tesszük.

A hét egyik fénypontja volt, mikor kedden jópáran csatlakoztak hozzánk a környékbeli gyülekezetekből. Velünk együtt hallgatták az előadásokat, és vettek részt az akkor éppen esedékes – sokszor meglehetősen vidám – nyelvtanulási órákon. Ezen a napon volt a tábor leglátványosabb eseménye is: az egzotikus vacsora. Idén igazán különleges, dél-ázsiai étkeket kóstolhattunk meg, autentikus formában: a földön ülve, kézzel „kanalazva”.

Számomra mégis talán az utolsó estén történt értékelő beszélgetés jelentett a legtöbbet. Itt hallottunk ugyanis arról, hogy kinek mit adott az Úr a tábor folyamán... és bizony sokat adott; többek számára fordulóponthoz jelentett ez a pár nap.

Volt aki elmondta, mennyire ragaszkodott éveken keresztül egy elképzeléshez a szolgálatával kapcsolatban, ami közben akadályává vált annak, hogy továbblépjen. Isten azonban ezen a héten rámutatott erre, s bár nehéz volt elengednie dédelgetett álmait, a szabadság, amit ezután tapasztalt – sokkal több, mint amit addig elképzelt. Már nyitottan és készen áll, bármerre vezesse is az Úr.

Volt, aki konkrét elképzelésekkel jött ide, de Isten rámutatott néhány akadályra, kötéltre, amit mindenképp rendezni akar, mielőtt nekivágna az idegennek... hiszen távol az otthontól ezek még nagyobb problémát okozhatnak.

És volt, akit az Úr felrázott, tüzet gyújtott a szívében és eldöntötte: ezután nem élhet önmagának, ott akar lenni, ahol az Úr használni akarja őt, bárhol is, bármi is legyen az.

Úgy hiszem, egyikünket sem hagyta közömbösen ez az Órbottyánban együtt töltött pár nap. – Szegényes lenne azonban a beszámoló, ha csak egy nézőpontból szemlélhetné az olvasó az eseményt. Álljon ezért itt még néhány vallomás arról, hogy hogyan használta Isten, az Ő jelenlétében velünk eltöltött időt 2011. július 4-től 9-ig.

Zentai Zsuzsa

Nagyon élveztem, ahogy egy valódi misszionárius házaspár elmesélte egy Bibliafordítás történetét. Nemcsak beszéltek ugyanis róla, sokkal inkább együtt fedeztük fel ezt az utat. Testközelbe hozták a missziót, s így az Úr Rétjéből (a tábor helyszíne) „missziós mező” lett. (L.L.)

Leginkább a videók érintettek meg, mikor láttam azokat, akik vágyják és várják Isten igéjét a saját nyelvükön, s felismertem, hogy rajtunk áll, hogy eljuttatjuk oda. Ez kitörőlegesen a szívemre helyeződött! Mintha a videókban megszólaló emberek hozzám beszéltek volna, hogy én vigyem el nekik a Szentírást. (Lilla)

Én csak érdeklődőként mentem el erre a nyílt napra, a missziói munkát tekintve azonban mindenképp megerősített, s új dolgokat tanultam. Azoknak is ajánlom ezt a tábort, akik még nem biztosak abban, hogy ez az Ő szolgálati területük-e, hiszen lehet, hogy itt kapnak egy döntő lökést a jó irányba; s mellesleg mindenkinek hasznos belelenni abba, hogy milyen is ez a típusú misszió. (Noémi)

Egyik reggeli bibliatanulmány témája az elhívás volt. Itt a magyar gyülekezetekben is „kőbe vésett” - sztereotípiák dőltek meg a beszélgetés során. Az egyik kérdés pedig különösen szíven ütött: „Nem indulsz, mert nincs elhívásod. De vajon arra van, hogy maradjj?” (Ildikó)

A táborban megláthattam, mennyire érett már a Föld az aratásra és rajtunk áll, mikor és hol kapcsolódunk be ebbe a munkába. (András)

A táborról még több véleményt itt olvashatnak:

www.wycliffe.hu/tabor.htm

Terveink szerint 2013 nyarán újra lesz ilyen rendezvény, s érdeklődni már most is lehet. Örömmel várjuk a jelentkezésed az iroda elérhetőségein!

Újabb Wycliffe-családtag érkezett!

Örömmel tudatjuk, hogy David és Sári negyedik gyermekeként, **2011. június 29-én** Marosvásárhelyen megszületett a magyar Wycliffe legfiatalabb családtagja, **Gardner Erik Benjámín**. Együtt örülünk a család tagjaival, és jó egészséget kívánunk a csöppségnek is.

Köszönet Japánból

A márciusban történt japán katasztrófák sorozata mindannyiunkat megindított és adakozásra ösztönzött. Mintegy tizenöt hazai testvérünk úgy döntött, hogy a magyar Wycliffe szervezetével közösen közvetlenül a japán gyülekezetek rászoruló tagjait támogatja ebben a nehéz időszakban. Örömmel tudatjuk, hogy mintegy **153 000 Ft** adományt továbbítottunk a japán Wycliffe számára, ahonnan a következő személyes üzenetek érkeztek:

Hálásak vagyunk a magyar testvérek támogatásáért, a szókóár sújtotta testvéreinknek nyújtott segítségért. Kérjük, hogy tolmácsolják felénk köszönetünket.

A cunami óta hónapok teltek el, de sok ember még mindig súlyos gondokkal küszködik. A töletek érkezett adomány különösen azért bátorító, mert emögött látjuk imádságaitokat is. Az Úr áldjon meg benneteket nagylelkűségetekért!

Testvéri szeretettel:
Michiyo Nozawa
a Wycliffe Japán pénzügyi vezetője

Kézhez kaptuk a töletek érkezett adományokat, s ezúton szeretnénk kifejezni hálánkat nagylelkűségetekért mindazok nevében, akik nehéz időszakon mennek keresztül a pusztító földrengés és a szörnyű cunami miatt. Ajándékok hatalmas bátorítás és kézzelfogható segítség azok számára, akik alapvetően mindenüket elveszítették. Az öszszeget olyan gyülekezetek támogatására fordítjuk, akik korábban is partnerei voltak a bibliafordítás szolgálatának. Köszönjük imádságaitokat és törődésüket.

Krisztusban testvéretek:
Akira Doi, a Wycliffe Japán igazgatója

Imádkozunk továbbra is japán testvéreinkért, akik a katasztrófa utóhatásaival és maradandó veszteségeikkel ma is nap mint nap szembesülnek! Jézus mondja: „Aki pedig csak egyetlen pohár friss vizet ad inni egynek e kicsinyek közül, mert az tanítvány: bizony, mondom néktek, semmiképpen sem fogja elveszteni jutalmát.” (Máté 10,42) Támogatásra továbbra is van lehetőség a magyar Wycliffe-irodán keresztül.

Ha pedig valaki más célokat, projekteket szeretne támogatni, annak ajánljuk figyelmébe a magyar tagok és az iroda támogatása mellett a Gonja Ószövetség-fordítási projektet Ghánában vagy a Tanzániában szolgáló Gudo házaspárt, de ugyanígy lehet már adakozni a magyar bibliafordítási projekt elindulására Dél-Ázsiában, amelyben egyik magyar tagunk is aktívan közreműködik. Részletekért érdeklődjön irodánknál!

Balaton-NET

Sóval és tettel – az élő és ható gyülekezet – ez volt a mottója az ötödik alkalommal Balatonszemesen megrendezett Balaton-NET-nek. Tudjuk, kik vagyunk Isten gyermekeiként, és hagyjuk, hogy általunk a Mennyei Atya hatást gyakoroljon a környezetünkre! – summázhatjuk így is a konferencia fő gondolatát.

Ez a nemzetközi és felekezeti rendezvény azt a célt tűzte ki maga elé, hogy minden résztvevő számára kiegyensúlyozott bibliai tanítást, az Úr előtt való közösséget és felfrissülést adjon, kortól, nemtől és nemzeti vagy felekezeti hovatartozástól függetlenül. És valóban felüdülést jelent az itt eltöltött pár nap testnek és léleknek!

Ennek a felfrissülésnek és a testvéri közösség megtapasztalásának helye volt például az **Expo sátor**, ahol idén 15 kiállító kínálatával ismerkedhettek meg a helyszínen látogatók. Keresztény kiadók és Magyarországon működő kül- és belmissziós szervezetek között jelen voltunk mi is a Wycliffe Bibliafordítók képviselőjében. Nagyszerű volt azt látni, hogy „kicsik” és „nagyok” közül egyaránt voltak a szolgálatunk iránt érdeklődők, s az előző évekhez képest jóval többen rendelkeztek már valamiféle ismerettel a bibliafordítás szolgálatáról.

Idén különösen nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy a hozzánk belátogatók megismerjék a látásunkat, az ún. **Vision 2025**-öt. Ebben az ismerkedésben pedig különösen a gyermekek voltak aktívak: kívülről megtanulták azt a jelmondatot, ami 1999 óta irányt szab a Wycliffe nemzetközi munkájának és világszerte sok kisebbségi népcsoportnak ad reményt arra, hogy hamarosan ők is saját anyanyelvükön hallhatják Isten Szavát!

Hisszük, hogy a magyar gyermekek és lelkes felnőttek szívében itt elvetett mag is gyümölcsöt terem, s előbb-utóbb ők is bekapcsolódnak majd a bibliafordítás mozgalmába imádságaikkal, anyagi támogatásukkal vagy személyes, teljesidejű részvételükkel.

Legyen az idej Balaton-NET ilyen módon is eszköze annak, hogy világszerte terjedjen az evangélium üzenete!

A Wycliffe Bibliafordítók Egyesülete része az egyik legnagyobb nemzetközi felekezeti keresztény szervezetnek. Magyarországon hivatalosan bejegyzett, közhasznú munkát végző egyesületként működik. A Magyar Evangéliumi Aliansz tagja.

A Wycliffe célja, hogy 2025-ig minden olyan nyelven elkezdődjön a bibliafordítás, amelyen még nem létezik a Szentírás, és az szükséges.

